

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Ravasz fondorlatok.

Budapest, febr. 18.

(—s.) A büntető törvénykönyvnek 379. §-át, mely szerint az, aki valakit ravasz fondorlattal tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart oly czélból, hogy annak megkárosítása árán magának jogtalanul vagyoni hasznot szerezzen, csalást követ el, bizvást rá lehetne olvasni az ellenzéknek ama legujabb manőverezésére, hogy a választási harcban szenvedett veresége okozta boszúja s a szabadelvű párttal szemben tehetetlensége érzetében ravasz leleményességgel kigondol mindenféle képtelen komplikációkat, melyek szerint állítólagosan a kabinet kebelében annak tagjai között meghasonlások és elvi különbségek merültek fel és a szabadelvű párt belső bomladozásnak indult volna.

A btk. idézett §-a azonban alkalmazást nem talál azért, mert az egyik fő kritérium a jogtalan vagyoni haszon és kár nem forog fenn, és mert — még ha ez megállapítható volna is — a tárgyi tényálladék nem jött létre, amennyiben az ellenzéknek az ország közvéleményét tévedésbe ejteni nem sikerült, mert ez keresztül lát az ellenzéki fogások ravaszágán.

Egyébként azonban a terhelt ellenzék részéről a dolus, a tévedésbeejtés

szándéka, vagyis az alanyi tényálladék kétségtelen. Szóval az ellenzék mindent elkövetett, de nem rajta, hanem a józan közvéleményen mult, hogy a dolus sikertelen maradt.

Sikertelen maradt pedig azon okból, mert az ország közvéleményének már volt alkalmá máskor is kiismerni az ellenzéknek megbízhatóságát, midőn a szabadelvű párt meg a kormány rovására kigondolt s köztudomásra bocsátott mindenféle hírei utóbb csakhamar merő koholmányoknak bizonyultak.

Igy történt most is. A legutóbb kolportált azon állítás, hogy Baross Gábor pozíciója a kormánynál megingott, aminek bizonyítéka, hogy a kereskedelmi szerződéseikért ő nem részesült semmiféle kitüntetésben, holott osztrák miniszter kollegája a Lipót-rendet kápta. ma már épp oly teljes czáfolatot nyert, mint azok az alaptalan kombinációk, melyeket az ellenzéki sajtó Zichy Józsefnek a pozsonyi és trencsényi főispánnak ő Felségénél legutóbb tett tisztelgéséhez költöttek, midőn ebből azt sütötték ki és akarták elhíttetni, hogy Zichy lesz a miniszterelnök, mert Szapáry megy. Persze, mert az ellenzéki sajtó nem kevesebbről beszél apodiktikus biznysággal, minthogy Szapáry megbukott és a legrövidebb idő alatt leköszön. E felett való. kétség-

beesésében a szabadelvű párt fuzionálni fog, vagyis bele fog olvadni a nemzeti pártba, minek egyéb következménye nem is lehet, mint hogy Appouyi fog megbízást kapni a kabinet ujjaalakítására. Így fog történni, mert a mai állapotok tarthatatlanok, a Szapáry miniszterium s a parlament meg az ország helyzete válságos.

Hát szeretnénk tudni, hogy ki hiszi el az ellenzéknek, hogy ilyen válság beállott? Mert azt minden józan ember tudja, ami tény, hogy Szapáry bírja a korona bizalmát, mert a választások eredményei igazolták. S így abszolte hiányzik az ok, mely Szapáryt lemondásra kényszeríthetné.

A szabadelvű párt épp oly nagy és hatalmas maradt minden tekintetben, mint a választások előtt, a politikai pártok aránya változatlanul áll fenn ugyanazon viszonylatban, mint előbb.

Az ellenzéknek gyerekes játéka szerencsére oly átlátszó, hogy józan embert tévedésbe nem ejthet. Kormány- vagy párt- válságról a szabadelvű pártban szó sem lehet, mert az nom létezik még a „nemzeti“-ek képzetében sem, mert ezek a jó urak szeretnék ugyan azt, amit állítanak és mondanak, de maguk sem hiszik el.

Ellenben igen is szó lehet válság-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Az őrnagyné keztyűje.

— Jelenetek vázlatban, —

Első jelenet.

Az öreg, immár nem ruganyos őrnagy fiatal felesége azon vágyának ad kifejezést, hogy a férjével együtt szeretne bálba menni. Az őrnagy, a ki a szép feleséget őrzi, sehogy sem akar ebbe beleegyezni, minek folytán heves jelenet megy végbe köztünk. Az őrnagy mormog. Az asszony sir, a mely később görcsös zokogásba megy át. A férjet a könyvek meglágyítják és hizelegni kezd. Majd megcsókolja az asszonyka nyakát, a ki azonban tovább is szomorú. Ekkor az őrnagy kijelenti, hogy beleegyezik a felesége tervébe és megígéri, hogy elveszi a bálba. A szép asszony felugrik, örömben tánczol, majd megcsókolja az öreget és kipödrí annak bajuszát, miáltal a családi boldogság helyre áll.

Második jelenet.

Báli terem. A szép őrnagyné megjelen, nem annyira drága, mint inkább igen csinos és jól álló ruhában. A férfiak gyönyörködve nézik és megjegyzéseket tesznek, miközben önkénytelenül megnyalják az ajkukat, a meg-

kívanni való karesu asszony az őrnagygyal sétál a teremben s az őrnagynak igen jó kedvet szerez az által, hogy a tánczosokat kiélt kopasz majmoknak nevezi el. A zene megszólal s a táncz megkezdődik, de az őrnagyné nem kéri tánczra senki, minek folytán ő el van keseredve. Az őrnagyot szintén bántja az azezet s a körben állók között bámészkodó hadnagyhoz lép, a ki telfelszáju és a kiről le ri az ügyetlenség. A hadnagyot karon fogja és

Harmadik jelenet

oda viszi a feleségéhez, a kinek bemutatja. A telfelszáju hadnagy fülig pirul, valamit hebeg és tánczolni viszi a szép asszonyt, a ki már ekkor mosolyog és a tánczosához simul. A hadnagy minden uszályban megakad, tánczosnőjét kétszer-háromszor majd a padozathoz vágja, de végre mégis sértetlenül teszi le. Az őrnagy már ekkor a másik teremben tarokkozik és nyerni kezd. A hadnagy ettől kezdve kötelességének tartja az őrnagyné mulattatását és bár ezt ügyetlenül teszi és bakokat lö, az asszony mindazonáltal nyájasan, érdeklődve beszélget vele. A szünóra alatt a hadnagy hamarosan bevág egy borjuszeletet és megiszik egy üveg erős vörösbort, a mitől az őrnagyné is, meg a táncztermet is kettős példányban látja. Katonai bátorság

vesz rajta erőt és miután a szeméit lehunyja, kiböki, hogy: „juj, be szép nagysád!“ Midőn ezután érzi, hogy bomba nem robbant, sem a fejét nem lötték el: a szeméit kinyitja s az őrnagynéra vigyorog. Mindinkább bizalmassá váló jelenet, bókokkal, készsoritásokkal, sutogásokkal, a melyek alatt a hadnagy csinos, szép flunak tűnik föl az asszony előtt. A hadnagy ur egyre bátrabban viseli magát és egyszer csak olyan formát mond, hogy „juj, nagyság, milyen jó volna, ha én otthon, kettesben mondhatnám el mindazt, ami bennem fészkel.“ Az őrnagyné erre igen furcsán mosolyog s miközben finoman megszorítja a Juj ur kezét, megjegyzi, hogy az őrnagy kegyetlenül féltékeny. Erre a hadnagy megijed, a homlokát törüli és hallgat. A szép asszony pedig azt cselekszi meg, hogy a balkezéről lehuzza keztyűjét és odaadja a gavallérnak, hogy tegye el. A hadnagy ámul, a keztyűt a waffenrokkja zsebébe teszi és kérdezi: „miért?“ A cigány keringőt kezd játszani s ő tánczba viszi az igen szép asszonyt, a ki a felelet helyett újból igen furcsán mosolyog.

Negyedik jelenet.

Ebédlő, a melyben reggelihez van terítve. Az asztalnál az őrnagy és az őrnagyné ülnek, szemtől szemben. Az asszony haragos s a férje kérdezőkődéseire elmondja, hogy

ról a nemzeti párt sorában, mert belelo-
vagolt olyan zsákutczába, amelyből ép
testtel nem képes kijönni.

Belenyargalt a függetlenségi párt-
tal államjogi közösségbe, mely kormány-
képtelenné tette őt; belemerült az „auli-
kusok“ és „osztrák“ párt elleni damagog
igtatásba, mely szintén megfosztja őt
kormányképességétől; bele hecczelte
magát a kisebbség terrorizmusába, mely
nemcsak kormányképtelenné, hanem par-
lamentileg is lehetetlenné tette őt, mert
rendszerévé tette a parlamenti erőszak-
oszkodást.

Ebből a képtelen és megsemmisítő
helyzetből szeretne most kibonyolódni, s
azért van szüksége olyan álhíreket vi-
lággá kürtölni, hogy a kormányban meg
a szabadelvű párt kebelében válságos a
helyzet.

Mi nyugodt várakozással nézünk
eléje a jövő fejleményeinek, mert öröm-
mel tapasztaljuk, hogy a józan közvéle-
mény semmi hitelt sem ad az ellenzék
hirkolportázsának s mert biztosak va-
gyunk benne, hogy mindabból, amint a
nemzeti ellenzék kigondolt, de még a ma-
ga részéről sem hitt híresztelésekből kö-
vetkeztetésképen levon, semmi sem fog
teljesülni!

Beszéljen hát amit akar!

Belföld.

Magyar miniszterek Bécsben. Szapáry
Gyula gr. miniszterelnök, Csáky Albin gr.
vallás- és közoktatásügyi miniszter, Tarko-
vich államtitkár tegnap reggel Bécsbe utaz-
tak Szapáry gr. miniszterelnököt délelőtt ő
felsége egy órahosszat tartó kihallgatáson fo-
gadta. D. e. 11 órakor ő felsége Csáky gr.
minisztert fogadta kihallgatáson. Wekerle
pénzügyminiszter a délelőtt folyamán Stein-

bach pénzügyminiszterrel röviden értekezett;
— a megbeszéléseket a két pénzügyi-
miniszter délután folytatta. Délben Szapáry,
Wekerle, Csáky és Szűgyény miniszterek
hosszabb tanácskozást tartottak.

Az ideai állami költségvetés előirányzatát.
Wekerle miniszter nyomban a képviselőház
megalakulása után be fogja nyújtani. A mi-
niszter természetesen mellőzni fogja ezuttal
a szokásos exposé-t, minthogy költségvetési
előterjesztése egészen azonos lesz azzal, melyet
beható indokolás kíséretében a múlt év őszén
tett volt le a ház asztalára. Az előbbeni kép-
viselőház pénzügyi bizottsága, mint tudva
van, letárgyalta s egy pár kisebb módosítás-
tól eltekintve, változatlanul elfogadta a költ-
ségvetést, sőt arra vonatkozó jelentése már
ki is osztatott a ház tagjai közt. Ugyanazon
budget újabb részletes bizottsági tárgyalásá-
nak tehát alig torog fenn szüksége; ennek
daczára azonban, mint halljuk, az ellenzéki
pártok nagyobb vitát szándékoznak már a
pénzügyi bizottságban provokálni a költ-
ségvetés több fontos tételénél.

A képviselőház bíráló bizottságai. A vá-
lasztások ellen benyújtandó kérvények a ház
szabályainak rendelkezése szerint sorshuzás
utján azon kilencz bíráló bizottság közt fog-
nak elintézés céljából kiosztatni, a mely bi-
zottságokat a ház mindjárt megalakulása
után valószínűleg a jövő szombaton fog tit-
kos szavazással megalakítani. A bizottságok
tagjai működésüknek megkezdése előtt a ház
nyilvános ülésében esküt tesznek arra, hogy
a törvény és lelkiismeretes meggyőződésük
szerint igazságos ítéletet fognak mondani az
előttük tárgyalandó választási ügyekben.
Előre látható, hogy minden bizottságnak le-
galább is két-három kérvény fog elintézésére
kiosztatni. Minden valószínűség szerint a
mostani országgyűlésen utoljára a meg-
támadott választásoknak kizárólag a ház
bizottságai által való megbirálása.

Wekerle pénzügyminiszter Bécsben. A
Bud. Corr. Bécsből táviratiilag jelenti: We-
kerle pénzügyminiszter, minthogy az osztrák
pénzügyminiszter a képviselőház bizottsági
tárgyalásai által akadályozva volt Budapest-
re utazni, ideérkezett, hogy Steinbach pénz-
ügyminiszterrel első sorban az osztrák-ma-
gyar bank kormányzói állásának betöltése

iránt tanácskozzék. A valutaenquete-ek kö-
zel álló tanácskozásai sűrűszen megkövetelik
hogy az új kormányzó a bank vezetését mi-
nél előbb átvegye. Wekerle miniszter, ki este
Steinbach pénzügyminiszterrel több órán ta-
nácskozott, holnap még Bécsben marad.

Az új flumei kormányzó. Zichy Agost
gróf utódjául Batthyányi Lajos gróf Győr
vármegye és Győr szab. kir. város jelenlegi
főispánját szemelték ki. E kombináció — a
lehető legegyszerűsebb!

A magyar képviselőház megnyitása. A
„W. Allg. Zeitung, nak“ Budapestről jelentik,
hogy ő Felsége képviselőházában Károly Lajos
főherczeg fogja az országgyűlést megnyitni.

Egy gomb.

— Megdöbbentő vigasztalások. —

Egyik fővárosi lap föleleveníti azt a
józüdi adomát, hogy mikor boldog emlékü
Korizmics László életét egy merénylő golyója
ellen a kabátja gombja védelmezte meg s a
szerencsésen megmenekült kiváló férfiú az
ezernyi üdvözlő levélre nyomtatásban vála-
szolt, azon kezdve: „Áldom az isteni gond-
viselést,“ egy maliciózus éleczlap így perszi-
lálta: „Áldom az isteni gondviselést.“

Semmi sem jellemzi találobban mai za-
varos időnköt, mint az a körülmény, hogy
ma a magyar közvélemény figyelme egyetlen
egy gombra van összepontosulva.

Bizonyos, hogy Csávolszky Lajos ez a
modern „arany ember“ összes szerencsés vál-
lalkozásai közben, most aratta a legnagyobb
sikert.

Mint vakmerő spekuláns, mindenhova
banquet játszott, és most is, mikor már
teljesen elvesztettek látszott a parthie, köz-
belépett egy gomb, mely a tisztázott becsü-
lethez megmentette az életet is.

Szóval Csávolszky ismét megnyerte a
játékot, s hálából nyilván aranyba foglalhatja
a derék gombot, amely kegyeletes tényre az
busásan rá is szolgált.

Az a szenzációspárviadal, melynek szeren-
csés forduló pontját ama nevezetes gomb ké-
pezte, csak újabb, meggyőző bizonyítékát ké-
pezi az ezeréves magyar történelmi igazság-

az a neveletlen hadnagy, akit az elmúlt éji
bálban neki bemutatott, az egyik keztyűjét
elvette és azt mondta, hogy megtartja em-
lékben. Neki ez fáj. Ő vele nem volna sza-
bad így bánni senkinek. Igen szeretné, ha
alkalma volna megleckéztetni azt a hen-
czegő fickót. De a keztyűjét nem hagyja
nála. Az őrnagy dühbe jön és kijelenti, hogy
így meg úgy, majd megmutatja ő. Meg fogja
szerezni az elégtételt és alkalmat ad arra,
hogy megleckéztethesse azt a bocsánatot
kérő frátert.

Ö t ö d i k j e l e n e t.

A kaszárnya udvarán mord arczczal jár
az őrnagy s midőn Juj hadnagy ur megjelen,
oda inti maga elé. Előlről is, meg oldalról is
végig nézi és megparancsolja neki, hogy ama
bizonyos keztyűt, amely egy oldalról neve-
letlenséget árul el, még aznap délelőtt vigye
el a tulajdonosának és attól bocsánatot kér-
jen. Ezután az őrnagy pecczesen kiindul a
zászlóaljjal a gyakorló térre, előbb azonban
intézkedik, hogy a hadnagy a szolgálat alól
ezen délelőtt föl legyen mentve. A hadnagy
vigyorogva néz az őrnagy, meg a zászlóalj
után.

H a t o d i k j e l e n e t.

Az őrnagné bájos háziruhában izgatot-
tan nézi az órát. Rövid monolog, amelyben
támadó érzelmetől, vén férjéről és egészséges,
havülő vérről tétetik említés, mintegy oda-
vetve. Az ajtón kopogtatás.

H e t e d i k j e l e n e t.

A hadnagy lép be. Kezet csókol s a
keztyűt átadja, amit azonban az őrnagné
nem fogad el. Beszélgetés az elmúlt bálról.

A hadnagy lassan-lassan bátrabb lesz és
megfogja a szép asszony kezét. Vallomás. Az
őrnagné zavart színlel s mikor a hadnagy
meg akarja csókolni, tiltakozik, de háborító
módon. Az első csók elesattan Szünet. A
hadnagy később az órára néz és távozni
akar, miközben sóvárogva mondja, hogy éle-
tét adná meg egy ily kettesért. Kérde, hogy
mikor, mily okból jöhetne el, a mire az asz-
szony azt mondja, hogy ezt csak bizza rá.
Különösen mosolyog, ujjait esókra nyújtja s
a hadnagy távozik, miután sikertelen kísérle-
tet tesz zavarában arra, hogy a nagy álló
tűkről nyissa ki.

N y o l e z a d i k j e l e n e t.

A kaszárnya udvara. Az őrnagy dühö-
sen néz a kapu felé, a melyen a hadnagy lép
be, a kit magához int. A hadnagy zavart és
alig mer az őrnagy szemébe nézni, mintha
vétket követett volna el ellene. Itt következik
ilyenforma párbeszéd:

— Hadnagy ur ön igen szórakozott.
Nem szeretem.

— E—én?

— Igenis, ön. Tegnap a feleségem kez-
tyűje helyett egy másikat vitt haza Erti?

— Másikat?

— Igenis másikat. Es ép ezért kívánom,
hogy ma délelőtt az igazit vigye el és azt a
másikat cserélje ki.

Az őrnagy ezután a zászlóaljjal kivonul
s miközben a kürtös fujja, a hadnagy vi-
gyorog.

Murai Károly.

Összetévesztett.

Abban az időben ismerkedtem meg vele
mikor még egyaránt szerettem a művészetet
és művésznöket.

Nagyon szép leány volt. Vilmának hit-
ták. Az istenek különös jó kedvükben terem-
hették, mert felruházták mindazokkal a tu-
lajdonságokkal, melyekkel férfiakat el lehet
bolondítani. Szép volt rajta minden. Az a
nyulánk termet, beszédes szemei, bibor ajkai
gyönyörű fogsora, mindmennyi oly dolog
mely külön-külön is elveheti egy embernek
az esztét.

Egy kolostor éttermében ismerkedtünk
meg Pesten, a hol együtt tanultunk énekelni.
Rendesen miséket énekelünk, de mikor nem
közeledett ünnep, hát operák és egyéb kla-
szikus duettek is járták. Nem sok hangja volt.
Nekem sem. De ő vitte fel legmagasabbra,
én meg egyetlen tenorista voltam a társaság-
ban; nem esoda tehát, hogy mindig velünk
énekeltek a legnehezebb dalokat. Végig is
énekelünk egy egész repertorit. A hatodik
duettnél mikor azt énekeltem neki: „Jer, oh
jer idebb“, tudtam, hogy Vilmát szeretem, s
hogy nélküle nem élhetek. Mikor hazamen-
tem elmondtam neki. Szívesen hallgatta és
megvallotta már az Erzsébet-sétány sarkán,
hogy tulajdonképen régóta szeret, de én so-
hasem nyilatkoztam, ő meg csak nem vallhat
szerelmet.

En az nap legboldogabb ember voltam
Pesten. Megpumpoltam a laktársamat és me-
leg vacsorát ettem az este, hazajövet pedig
egy dalt komponáltam, mely ilyenformán kez-
dődt: „Mig csak élek, mig lehellek.“ A
dal után, melyet másnap az énekóránál elé-

nak, hogy ez a „Nemzet“ soha sem állott jó lábán az „Egyetértéssel“.

Igy post festa egy millió rossz viczet lehetne farigcsálni a mi közéletünk divatos hóbortjára: hogyha nem volnánk hajlandóbbak sirva fakadni a gunyos, kárörvendő kaczagás helyett.

Bizonyára nagy és komoly oka van minden magyar újságírónak, a mélységes elszomorodásra, amikor kénytelen napról-napra látni; hogy a magyar újságíró nem tollal tartozik dolgozni, hanem pisztolyal és karddal.

Ilyen körülmények között a hajdanán nagy hírű Texas áthelyezkedik a magyar lapok műhelyeibe; ahol ennél fogva a sajtó nap-számosságának életbiztonsága egy cseppel sem ér többet egy fületlen gombnál.

Szörnyen kis városi szokás az, hogy egyéb érdekes téma híjján a lapok szerkesztői egymás szeméjét veszik vivisekció alá, s így szolgáltatnak anyagot a heczkedvelő publikum szórakozásához.

Naponként öt krajczárért nemcsak egy félkiló nyomtatott papírost, telve agyvelőket emésztő betűkkel, hanem még egy unczia párolgó vért is a tulajdon ereinkből: tisztelt közönség, ez kissé sok.

Pedig éppen ezt cselekszik manapság a mi „világlapjaink“.

Amennyiben ez azt bizonyítja, hogy el pazarlani való vérünk bőven van, örvendetes jelenség: ámde mivel másrészt, és pedig sokkal határozottabban arról tanusodik, hogy a magyar közéleti elvadultság nyomról nyomra mélyebben halad a nemzeti szellem eleve nébe bizony méltán megdöbben minden objektív szemlélőt.

Modern államiségünk most érte el a legkisebb jubiléris évszámot, s úgy tetszik az ehhez tartozó összes intézményeink, a parlament a sajtó stbi egy huszonöt éves ifju zabolátlan hevélvel teljesítik funkcióikat.

A törvényhozásból hiányzik az egyensúly, a sajtó vezérembereiből a higgadt tárgyilagosság.

Egyesek úgy, mint testületek szinte ijesztő általánosságban sanylik az indulatok zsarnoki nyűgét.

Ebből erednek a parlamenti botrányok,

az utca mint törvényhozási tényező, az obstrukció, a klotúr, a hírlapírói s politikai párbajok egész serege.

Szóval kezdjük az életet nem becsülni többre egy fületlen gombnál.

Igaz ugyan hogy sok embernek nem sok kal ér többet — de talál mégsem mindenkinek.

S ha megdöbbenő és vértláztató az igazán sértett becsületért elégtételt nem kereső gyáva-ság, éppen úgy el kell itélnünk ezt a legujabban ismét vad erővel fellépett társadalmi epidémiát, mely az ellenkező véleményen lévők kezébe kardot vagy pisztolyt készített, meggyőző higgadt és tárgyilagos argumentumok helyett.

Hiszen ha így haladunk, lassankint megszűnik a párbaj a becsület komolyan helyreállító eszköze lenni — s lesz belőle gyermek undok, véres játékszere.

Külföld.

Az orosz inségesekről. Tolsztoj gróf nevezetes dolgokat ír egy Moszkvában megjelent díszmunkában, melyet az éhezők javára adtak ki. Tolsztoj azt mondja, hogy az inségeseken csakis a gazdálkodás előmozdításával és munkaadással lehet segíteni, mert a gyűjtéseknek, kenyér és pénzosztásoknak fogantjuk nem lehet, mikor az éhség oly roppant területen pusztít. Az ajándékkenyér és pénz hamar elfogy s aztán megint beüt a nyomorúság. A baj egyetlen orvoslása: az inséges falvakban ingyen konyhákat állítani a gyermekek, betegek és öregek számára, a munkabíróknak pedig bármiféle munkát adni, hogy kereshessenek. Csakis így lehet segíteni; különben semmivé lesz az egész orosz mezőgazdaság.

Vámháboru Olaszország és Svájc között. Az Olaszország és Svájc között megindult kereskedelmi tárgyalások a múlt hét végével azzal fejeződtek be, hogy az olasz kormány kiküldöttei miután egyeségre nem tudtak jönni, átnyújtották a svájci kormánynak ultimatumukat és Zürichből eltávoztak. Miután a svájciak nem voltak hajlandók ez uttimatumuk eleget tenni, kijelentették a vám-

háborut és azonnal utasításokat adtak az illető hatóságoknak, hogy az Olaszországból származó árukat az általános tarifa szerint vámolják meg.

A bosszú.

— Egy ifju házasságválomása. —

Tulajdonképen igen sajtóságos körülmények között házassodtam meg. Először azért mert abban az időben legénységem virágkorát élve eszem ágában sem volt a házassodás; másodsor pedig azért, mivel ha hébe-korba mikor egy egy gombom leszakadt, gondoltam is a házasságra, de soha sem jutott eszembe a telegrafisták Ilonkája, a ki ez időszert a feleségem, s a kívül mostanig teljes békében és boldogságban élttem. (A mi hihető is mert esküvőm óta alig telt el több 36 óránál!)

Az események ilyen hirtelen való fordulásának az oka pedig senki más, mint egy guvernant, a kinek termete fejedelmi, a szeméi csodálatosan mélytűzők, s az ajkai, egy nálamnál sokkal kevésbé hevülékeny emberre nézve is, esábitók, vonzók és kísértetbe ejtők.

Most már persze mindezek a kincsek elveszték reám nézve. Meg vannak a saját házi bajaim, azokkal vagyok elfoglalva, azokban kell gyönyörködnöm.

Most már vigan legyeskedhetik a kerek vállu istennő körül a hosszulábu doktor, meg a tömzsi jóévtágyu fiskális. Mert én nem konkurálok velük! Nem kacsingatok fel az ablakba, a hol srtimpfiket stoppol, s nem me-regetem szeméimet vágyakozva a sarokablakok felé, melyeknek leeresztett függőnyei mögött toalettet csinál!

Pedig hát annakelőtte mindezek a dolgok napi foglalatosságaim közé tartoztak. Én voltam az, a ki felfedeztem és én voltam az a ki először merészeltem állítani, hogy egy lépésében több a poezis mint az újabb lírikusaikok költeményeiben összevéve.

Én fedeztem fel és én boldogultam utánt na először. Erdekelt, eszevesztettül érdekel-mind az, a mi vele, és körülötte történik. Rövidesen megtudtam nevét, származási helyét, korát és multát. No ez a mult semmi-

nekelttem, daczára annak, hogy a végén előforduló magas bénél határozott gixert adtam, a zongora mögött megszorította a kezemet és csak annyit mondott:

— Holnap 5 órakor a proménádon.

Nem kísérlem meg leírni azokat a boldog napokat melyek ezután következtek. Vilma az enyém volt testtel-lelékkel, szerettük egymást, mint egy 19 éves ifju és 18 éves leány csak szeretheti egymást, vagy még annál is jobban.

Vilma minden szabad idejét nekem szentelte. Már amennyire elmehetett a mama tudta nélkül. A házba csak ritkán jártam, mert úgy vettem észre, hogy a mama és én nem rokonszenvezünk nagyon. (Ez többször ismétlődött életemben.) Annál többet találkoztunk semleges területen. Mire való volna az a sok promenád, a városliget, a budai hegyek és egyéb helyek, ha ott még szerelmes párok sem találkozhatnak?

Csak hogy még Pesten sem marad ám minden titokban. Vilmának volt egy gymnázista unokaöccse, ki nem jó szemmel nézte udvarlásomat. Ő is szerette Vilmát. Ez a nebulo azután, mikor látta, hogy Vilma szívesebben keresi fel az én társaságomat, mint a Homeros buzgó tanulmányozót, elkövetett mindent hogy engem lehetetlenné tegyen.

S a véletlen még kezére is játszott. Vilmát hazakísértem egyszer estefelé s a szíves bucsu után még egy csókra vágytam. A kapu mögött teljesítette szerény kívánságomat, mikor egyszerre csak Pista, a kedves rokon és leendő egyetemi polgár előttünk állt....

Ez volt utolsó találkozásom Vilmával.

Két nappal később a következő levelet kaptam: „Édes Bélám! Nem képzelheted, mily kellemetlen következményei voltak utolsó találkozásunknak. A papa nagyon megharagudott és azt mondta: hogy kidob, ha még egyszer a házunk tájékára mersz jönni. El tudod-e gondolni, hogyan féjt a szívemnek? A mama még az este pofon vágott és azt mondta, így kell az olyan leánynak, ki idegen fiatal embert csókol. Hát istenem, idegen vagy te hozzám? Unokaöcsém árult el bennünket, ő az a Mephisto, ki Romeo és Julia boldogságát fölládozta — így mondta mindig legjobb barátom, a Szabó Lidi — a molochnak. Édes Bélám! Mi nem látjuk többé egymást. Légy oly boldog, milyen boldogtalan én vagyok. Sirig hü Vilmád.“

Hiába irtam én azután Vilmának, nem kaptam egyszersem feleletet. Nyilván a papa olvasta el azokat a szerelemtől duzzadó sorokat.

Időközben el is jöttem Pestről, s csak néhány év mulva értesültem arról, hogy Vilma férjhez ment. Hogy kihez, azt nem tudtam meg soha.

Evek teltek el azóta. Dolgom akadt a fővárosban s szállodámból ép egy ismerős családhoz akartam menni, midőn egy feltűnően elegáns női alakkal találkoztam, ki úgy nézett reám, mintha azt akarná tekintetével mondani: hisz mi régi jó ismerősök vagyunk. Jól megnéztem Vilma volt.

Mikor tuestünk a találkozás első örömeim, megkérdeztem: óhajt-e nekem néhány percet szentelni? Bementünk a Hangli kiskávéba kávézni.

Elmondta egész élettörténetét, és így végezte:

— De bármit is láttam, bármit is élveztem volna, soha szebbet, mint a mi szerelmünk édes óráit.

— Emlékszel-e Vilma — kérdem én — mikor az Erzsébet-promenádnál először valótad meg, hogy szeretsz?

— Hogyne. S mikor együtt énekeltek azt: Mily gyönyör szeretni.

En erre a duettre nem emlékeztem. Ismét én kérdeztem:

— Megvan-e még a dal, melyet szerelmünk emlékére irtam?

— Persze, hogy meg van. Oly jól emlékszem. — Együtt mentünk ki a budai városmajorba. En meg te és az öcséd, az a csinos barna fiu.

Istenem mit beszél ez az asszony össze. Pedig szép asszony lett belőle. Smig beszélt, kezét, mintha véletlenül történnék, rátette az én kezemre. A szemé közé néztem. Teremtőm, mit nem olvastam ki belőlük!

Folytatta.

— Mennyire szeretnék veled ismét egyedül lenni, hogy elénekeljük dalodat: „Sirig bírod szerelmemet.“

Akkor már meghült bennem a vér. Nekem öcsém sohasem volt. A budai városmajorba sohasem mentem Vilmával, a dalom pedig úgy kezdődött: „Mig csak élek.“

Mással tévesztett össze — — —

rrr.

ben sem különbözött mai guvernantok multjától. Olyan volt ő is, mint a többi mind — cserencsétlen. Régi teoriám már az, hogy minden gvernantban egy tragikus hős nő veszett el. Olyan szívből keseregni, s olyan mélységesen érzelegni nem tud senki sem a világon, miut egy guvernant.

Szerettem azt a genret nagyon s égetem a vágytól, hogy megismerkedhessem vele.

Hej nehezezen ment a dolog szörnyen! Az istennöm tartózkodó volt és büszke nagyon. A hosszalábú doktorral, meg a tömzsi fiskálissal valóságos hódító hadjáratot intéztünk ellene, azonban minden siker nélkül. Pedig mindenféle módot megpróbáltunk. Előbb szentimentális hurokat pengtünk, s sóhaj-tással elegyes könyveket hullattunk. Majd a doktor indítványára drasztikusabb fogásokkal éltünk, végre pedig röpke szellemünk teljes megismertetése céljából füle hallatára éleze- ket faragtunk. A fiskális mondta az elsőt. Azt hiszem ezzel elriasztotta tőlünk — örökre!

Miután pedig mindez célra nem vezetett, s eredménytelen maradt, elváltam társaimtól, s külön ataqueot kezdtem.

Hóba, fagyban, esőben, szélben ott sétálgattam az ablaka alatt, a hol mint említém is, harisnyákat javítottam.

Fagyos, megközelíthetetlen szívére azonban nem hatott ez sem. Egy pillantásra sem érdemesített, s csak azzal ingerelt, hogy naponként szebben, kecsesebben, kívánatosabban nézett ki.

Es eza makacsság végkép kihozott a sodromból. Bosszura vágytam, s a haragvó lelkemben megfogamzó eszme, csak hogy kicisírázott, gyümölcsözött is.

Lángoló dühömben a telegrafisták bájos Ilonkájára vettem szemem, s mert egy házban lakott a közzívű istennővel, hát — éjjeli zenéket adtam neki minden éjjel.

Önök már tudhatják, hogy mi következik abból, ha az ember erre felénk többször egymásután megéjjelezzen valakit.

Pletyka, — haragvó apák, — komolykodó mamák, — hivatkozás a lány jó hírnévére, s a férfiúi becsületre, — czélzások a csendes, családias boldogságra, — végül erélyes felszólítás nyilatkozat végett . . . és az ember egyszerre azon veszi magát észre, hogy a — pap előtt áll.

Nos, hát oda álltam én is!

cs.

Napi hírek.

— A debreczeni jótékony nőegylet választmánya f. hó 20-dikán d. u. 4 órakor a városháza nagy tanácstermében ülést tart, melyen jelentést tesznek a karton bárról, ezenkívül a folyó ügyeket és az új árvaház felszerelését tárgyalják.

— A debreczeni iparos ifjuság önképző egylete által, az 1891. XIV. t. cz. értelmében alakítandó segélypénztár kötelékébe belépett munkások, f. é. február 21-én, az az vasárnap d. e. 9 órakor Debreczenben, a városháza kitanácstermében az — alapszabálytervezet megvitatása tárgyában rendkívüli közgyűlést tartanak, melyre általában a t. munkadók és munkások tisztelettel meghívotnak Debreczen, 1892. február 14. Az iparos ifjuság önképző egylete nevében: Beke Mihály elnök. Grünvald József titkár.

— A „Zion“ debreczeni betegsegélyző egylet f. hó 21-dikén d. e. 10¹/₂ órakor tartja évi rendes közgyűlést az izr. hitközség sz. anna utcái tanácstermében. A gyűlés napi rendje a következő: 1. Jelentés az egylet 1891. évi működéséről. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése. 3. Három tagu számvizsgáló bizottság választása az 1892. évre. 4. Indítványok.

— Az „István“ malom nyeresége. A debreczeni István malom részvénytársaságnak márczius 6-ikára kitűzött közgyűlésén újra tekintélyes összegű nyereséggel számol b,

az igazgatóság; daczára a különböző kedvezőtlen viszonyoknak; amilyenek voltak: a raktár leégése, az ebből származott hosszabb munkaszünet, szállításonkál és a gyártmányok értékesítésénél előállott nehézségek. Daczára ezeknek, a mult évi tisztanyereség meghaladja a százezer forintot. Ennek fejlesztására vonatkozó javaslatát még nem állapította meg véglegesen az igazgatóság.

— Uj vasut Biharmegyében A debreczeni. létei vasut végrehajtó bizottságát gyorsabb tevékenységre serkenetheti az az előmunkálati engedély, melyet dr. Kepes Béla ügyvéd és Fisch Béla mérnök budapesti lakosok kaptak a bihari helyiérdekű vasutak Pap-Tamási állomásától Pelbárthida (s Kis-Marja irányában Esztarig, illetve Pocsajig vezetendő helyiérdekű vasutra.

— Kath. elemi iskola építése. A városi tanács tegnapi ülésén került napi rendre a varga-utca elején, a kegyesrendiektől megvásárolt telken építendő r. kath. elemi fiúiskola ügye. A mérnöki hivatal által készített költségvetés a tervekkel együtt kiadottat a jog- és pénzügyi bizottságnak, hogy ez a költségek beszerzésére nézve véleményes javaslatot terjesszen a tanács elé. — A négy tanteremmel és egy tanítói lakással, egy emeletre tervezett iskola épület költségei 34000 frtra vannak előirányozva.

— Köszönetnyilvánítás. A debreczeni izr. hitközség iskolaépítési bizottsága a f. hó 10-én tartott első ülésében megejtven az iskolaépítkezési alap javára Weisz Lévy ur által gyűjtött összegek elszámolását első sorban a fáradságot nem kímélő, nemes gyűjtőnek Weisz Lévy urnak odaadó buzgalmaért és szép eredményvel koronázott fáradozásaiért, tovább alább következő nagylelkű adakozóknak kegyes és szentczélú adakozásaiért nyilvános köszönetet mond és az alábbi összegeket czennel nyugtázza. Lichtschein Sámuel, 400 frt. Katz József, Steinfeld Antal 300—300 frt. Steinfeld Mihály, Biederman E. és fia. 250—250 frt. Weisz M. B., Falk Lajos, Klein Gyula, Erber és Fleischman, Katz Henrik, Lichtschein Mennyhért, Lichtschein Mózes, Berger Henrik, Fumán és Marienthaler (Bécs) 200—200 frt. Weisz Lévy, Weinberger Lajos Stern József és Testvére, Drucker Mór, Feischl Fülöp és fia. Fischbein Ignác, Fried Emil, Goldberger Samu és fia (Bpest) 150—150 frt. Első magyar ált. biztosító társaság 130 frt. Kohn Adolf 105 frt. Liedermann Mihály, Weisz Sándor, Reichman Armin, Fried Lajos, Feischl Samu (Bpest) Ormódy Lajos, Becherth Manó, Lippmann Sámuel, Hidvéger Mihály, Jakobovits Aladár, Zichermán Ede, István gőzmalom, Dr. Tihanyi Sámuel, Lukács Ármin, Kollner Dávid, Katz Mihály, Klein Mór (Balkány) Rosenfeld Jakab, Ranunkel H. és fia. 100—100 frtot. (A kimutatást holnap folytatjuk.)

— Orkán a fővárosban. A fővárosnak tegnap nagyon veszedelmes napja volt mi-alatt nálunk ugy esett a hó, mintha a meny-béli angyalok valamennyi ágybéljéből a földre szórták volna a pelyhet. — Előző este néhány órán át olmos eső esett, mely az éj folyamán kőkeményre megfagyott s ugy borította be Budapest talaját, mint akár a tortákat a cukorréteg. A rá következő éjjel azonban rendkívül erős hideg bőra is támadt, mely tegnap szinte lehetlenné tette a gyalogjárást. Jéges ut veszedelmét a dühöngő szél is nagyban fokozván. Legerősebben dühöngött az orkán természetesen a Duna mentén, ahol szinte teljességgel lehetetlen volt a járás. A folyam vize szinte harsogott erős hullámvásában, ölnyi magasra csapkodva vizet elborítva a halászbárkákat, melyek a dermesztő szélben teli akagatódtak jégcsapokkal. A szél erejének nagyságát mi sem jelezheti jobban, mint hogy a lánczid is himbálódott: akkora lendületeket vívén végbe a szél hatása alatt, hogy akik rajta jártak, szinte ugy támo lyogtak mint a részogek. Abnormis különben az időjárás másutt is, amit bizonyít Párisból érkezett következő távirat: Az óriási hőtömegek az utcákban rendkívül meg-

nehezítik a forgalmat; számos baleset fordult elő, sok gyalogos, elesés folytán csonttörést szenvedett; több vasutvonalon tehervonatok kisklottak. A vidékről is rendkívüli havazást jelentenek; számos vonat a hóban megakadt.

— A szerelem ügyosztálya. Tegnap egy fülig szerelmes, s épen e tulajdonságáért jól megtépzott cipész segéd fedezte fel, hogy még ilyen is van a rendőrségnél. Az illető három év óta él vadházasságban egy 22 éves csinos leánnyal, de most a szülők fogtak leányuknak egy — parthiet. A rangja ennek sem nagyobb, mint a cipésznek, de pár száz forinttal ki van béelve a bugyellárisa. Ez utóbbi okból aztán a szülők minden áron ki akarják leányukat szakítani a jól megszokott fészekből. A cipész kemény legény s persze ezt nem akarja engedni, miért is az apa, anya meg a leendő férj elkezdtek puhítani de oly formán, hogy orvosi láttelelet vehet rá. Ily keserves helyzetben ment fel a szegény cipész a rendőrséghez s illően köszönnvén, elkezdte mandókáját:

— Azt hiszem, jó helyen járok, a szerelem ügyosztálya itt van?

Be sem várta, mig feleletet kap, gyorsan elreccitálta az egész históriát.

— Pedig nekem több jussom van a Nán-csihoz mert hát már három éve együtt lakunk. Az igaz, hogy csak ugy kamatba, de ha nincs az embernek költsége a lakzira — fejezte be mondókáját általános derűltség közt.

Természetesen, hogy elutasították a furcsa panaszszal.

— A debreczeni kereskedő ifjak 25 éves jubileumára. mely vasárnap, f. hó 21-én tartatik meg ismételten felhívjuk a közönség figyelmét. A jubileum nagyon sokak előtt kedves emlékezetű napnak ígérkezik. A város összes előkelőségei megígérték részvételüket s a tartandó bankettre máris mintegy 250-en jegyeztek alá, köztük nagy számmal nők is. Különösen élénk az érdeklődés a városháza nagy tanácstermében d. e. 11 órakor tartandó d i s z g y ü l é s és az ezt fél 1 órakor követő leleplezési ünnepély iránt. A városházán tartandó diszgyűlés fényét különösen emeli, hogy azon id. C s a n a k József fog elnökölni, aki az egyesületet ezelőtt 25 évvel alapította; ugyszintén érdekes pontja lesz e diszgyűlésnek, G l ü c k Antal egyf. titkár felolvasása az egyesület 25 éves multjáról. Ezt fogja követni L o v á s z János szavallata, ki Rudnyánszky Gyulának ez alkalomra írt alkalmi költeményét fogja előadni. Az egyesület helyiségében tartandó l e l e p l e z é s i ü n n e p é l y fogja követni a diszgyűlést, a hol id. C s a n a k József szép kivitelű olajfestményét s az eddigi elnökök fényképeit leplezik le az egyesületi dalárda közreműködése mellett. Ugyszintén igen érdekes pontja lesz a leleplezési ünnepélynek a debreczeni hölgyek által az egyesület részére ajándékozandó e z ü s t k o s z o r u átadása, melyet a hölgyek egyike fog az elnöknek átnyújtani. Ugy a diszgyűlés mint a leleplezési ünnepély és az ezt követő bankett-ről annak idején terjedelmesen fogunk olvasóinknak beszámolni. A jubileumon számos vidéki kereskedő ifjusági egyesület képviselteti magát. A vendégek nagyrésze már holnap megérkezik.

— Nyilvános elszámolás a jótékony nőegylet által f. hó 6-án tartott karton-bál jövedelméről. I. Bevétel: 1. Személy- és páholjegyektől 750 frt. 2. Felülfizetésekből 125 frt 14 kr és 1 db 10 francos arany; összesen 875 forint 14 kr, 1 db 10 francos arany. II. Kiadás: 1. A diszterem használatáért 100 frt. 2. Ugyanannak diszítéséért 60 forint. 3. Zenéért a két zenekarnak 80 frt. 4. Meghívók s tánczrendek nyomtatási stb. költségeire 57 frt 90 kr. 5. Hatósági engedélyért 10 forint. 6. Rendezői jelvények- s egyéb költségekre 28 frt 29 kr, Együtt 336 forint 19 kr és így különbség, mint tiszta haszon 538 forint 94 kr 1 db 10 francos arany. A felülfizetésekhez járultak: Steinfeld Antal 10 frt, Neuschloss Marcell 8 frt, özv. Szabó Lajosné, Feischl

Károly, Ármós Bálint, dr. Varga Géza, Vessey Zoltán, Lobmayer János, Berger Mórné, özv. Hegyi Mihályné, br. Jozsinczy Miklósné 5—5 frt; Szabó Kálmán, Simonffy Imre 4—4 frt; Varga Ferenczné, Sichermann Ede, Komlóssy Dezső, Berger Jenőné 3—3 forint; Holländer Gyuláné, özv. Fried Károlyné, dr. Popper Alajosné, özv. Béressy Dánielné (Er-Semlyén), Benyáts Emilné, Bechert Manóné, özv. Mede Gyuláné, Bészler Lajos, özv. Komlóssy Imréné, Szilágyi Károlyné, Nemes Kálmán 2—2 forint; Falk Lajosné, Falk Armin, Weisz Sándorné, Katz Lajosné, özv. Bernáth Vinczéné, Fényes Lajosné, Turai Frigyes, Fischer N., ifj. Csicsó Lajos, Glück Antal 1—1 frt; Boczkó Sámuel 1 drb 10 francos arany; Légszeszgyár igazgatósága — engedményben — 10 forint 14 kr. Összesen 125 forint 14 kr s 1 darab 10 francos arany. E helyütt kell megemlékeznünk a helyben állomásozó 39. ezred parancsnokságának, egyletünk érdekében hozott azon áldozatkészségéről, melyszerint zenekarát — átiratából kitetszőleg — a jótékony célra tekintetből, féldíjért volt szíves átengedni. — Es most, midőn mindazoknak, kik a fentebb jelzett s valóban fényes eredmény eléréséhez hozzájárulni kegyesek voltak — az egylet nevében — őszinte köszönetünket nyilvánítjuk: szabad legyen egyletünk nemes ügyét továbbra is a mélyen tisztelt nagyközönség szeretetébe ajánlanunk. — Debreczen, 1892 február 18. Veressné Szathmáry Teréz, nőegyl. elnök. Györy Elek, nőegyl. pénztárnok.

— **Csanak József arcképe.** A debreczeni kereskedő ifjak önképző egylete 25 éves jubileumára lefestette első elnökének s örökös tiszteletbeli elnökének, legjobb pártfogójának id. Csanak József kereskedőnek arcképét. Az arckép ifj. Kovács János, e tehetséges debreczeni festőművész ecsetje alul került ki s egyike a fiatal művész legsikerültebb alkotásainak. E festett képen kívül beszerezte az ifjusági egylet összes eddigi elnökeinek nagy alakú fényképeit, melyeket az egyleti helyiségben vasárnap fog leleplezni. Az egylet elnökei voltak 1867, a megalakulás óta: id. Csanak József (1867—1868, 1869), Szepessy Antal (1870) Makó István (1871, 1872, 1873) Doszpoly István. (1874, 1875) Máthé Ferencz (1876) Kardos László (1877, 1878), Rochlitz Arthur (1879) ifj. Kunz József (1880), Szabó Kálmán (1881, 1882, 1883) Jánossy József (1884) Zádor Lajos (1885) Biró József (1886, 1887, 1888, 1889) és ifj. Lichtenstein József (1890, 1891).

— **Az osztrák magyarbank debreczeni fiók intézetének** 1891 évi nyersjövedelme 13,282.960 frtot t. v. művelet mellett 126410 frt 55 krt, melyből levonva a kezelés költséget, adókat államiilletékeket. tiszta nyereségnek marad 84161 frt 72. — Jellemző Debreczen város hatalmas kereskedelmi forgalmára nézve hogy a magyarországi vidéki bank fiokok közül — egyetlenegy se mutathat fel ilyen nagy összeget tévő műveletet, sem ennyi tisztai nyereséget. E tekintetben Debreczenel se Várad, se Szeged, se Arad, se Temesvár se Zágráb nem versenyezhetik.

— **A csizmadia társulat háza.** A debreczeni csizmadia árucarnok szövete új terveket dolgoztatott ki nagy csapó utcai telkén emelendő bérházra. A tervet Tóth Béla készítette s a terv szerinti építkezés 55000 frtba kerül. Az épület egy emeletes lesz, nyers téglafallal, az utcai homlokzat egész hosszában erkélylyel, a mi újszerű Debreczenben, a földszinten kávéház, sörcsarnok az udvari szárnyon 18 méter hosszú 11 méter széles tágas táncsterem, az emeleten egy kör helyiség és egy lakosztály épül.

— **A borjúhus árát példátlan magasságra emelték a mészárosok.** El héten az addig is magas 46 krról felszöktették 50 és 60 krra, úgy hogy Debreczenben ez időszerű drágább a borjúhus mint a tehénhus, melynek kilója most 46, 50 és 52 kr. közt változik. A tisztviselők önszegélyző szövete által tervezett husfogyasztó szövetezettel

ködését közbe jött akadályok miatt meg nem kezdhetette. Mihelyt azonban ezen akadályok elhárítva lesznek (és nem elháríthatatlanok, a szövetezettel mészárszéke rögtön megnyílik; talán az egész csak napok kérdése.

— **Uj kocsilétra.** Simonffy Imre kir. tan. polgármester urnak egy kölni gyáros bemutatott egy új szerkezetű kocsilétra mintát, mely létra teljes kivitelben 22 öl magasságig feltolható. A város ezen új szerkezetű kocsilétrát, czélszerűségéről a minta után meggyőződve minden valószínűség szeriut megfogja rendelni a tűzoltóság részére. A létra 2100 frtba fog kerülni. Ezen új szerkezetű kocsilétra alkalmas a katonaság részére is táborozások alkalmával.

— **Mészáros bál.** Azok a kik a legutolsó mészáros bálon találkoztak egymásnak a következő bálra ugyansokáig várakoztak míg az a „következő“ bekövetkezett. Bezzeg az ifju és a lány addig várt a következő farsangi találkozóra, míg egyszer csak azon veszik észre magukat, hogy 23 kemény esztendővel tovább haladtak az időben s hogy bizony mi tűrös tagadás de a következő csárdást már „garde des dune-i minőségben néztek végig, járván azt az ő fiaik és leányaik.

Hát mindezzel csak azt akartam kimagyarázni, hogy a legközelebbi mészáros bál ezelőtt 23 esztendővel tartott és hogy milyen volt az hajdan, ha tegnap este feljött megláthatta azt is.

Mióta a Bika disztermét megalkották, nem volt még benne egyszerre a tősgyökeres polgárság olyan nagy számban mint ez estén: Ne tessék kérem mosolyogni, tudom, hogy nagy szót mondtam, de állok mellette! Nem volt még rá eset, hogy a diszteremben a megjelent hölgyek két-három sorjával ültek volna körül s azonkívül a páholyok, folyosók zsufolásig megteltek mindenütt. A ki nem ismeri a debreczeni polgárságot vagy arról téves fogalmak vannak az nagyon rosszul tette, hogy ezt a bált meg nem nézte. Ott megláthatta volna azt eredeti valóságában, nem ugyan frakkban, klakkban, hanem a mindennél szebb magyaros viseletében.

Es azután még egyebet láthatott volna; egy magyaros mulatságot melyen a jókedv nem a falrengető „hogyvól“ tokban, s örült tombolásban nyilvánul, hanem a melyen az a méltóságos szerénység ömlik el, mely apáink tánczát annyira jellemezte, s melyet má már fájdalom, — hiába keresünk mulatságaiukon.

Bizony jó volna ha a mostani bálók rendezői, a mészáros bálról vennének mintát, legalább akkor tudnánk, hogy a magyar szellem ébredésében van... de hát az a menkü nagy frakkos, klakkos civilizáció ennek ellene van!

Jól esik, ha rá gondolok, hogy ott voltam s láttam mert vissza képzeltem magamat abba az időbe, a mikor még ez nem is lehetett másképen, a mikor még tudtunk magyarul mulatni.

Már 9 órára teljesen megtelt a diszterem közönséggel, s midőn a bál anya — Szentessy Jánosné — a pompásan fel díszített emelvényen helyet foglalt, — a Magyar fiuk zenekara rá zendítette a csárdást s a bált megnyitotta egyik rendező Dankó János, a bálányát vezetvén tánczba.

Mikor az első négyesre felállottak, hozzá fogtam, hogy össze olvasom a párokat de az alig volt lehetséges a nagy szorongásban, — 182 párt tudtam megolvasni, pedig bizony többen voltak. Szegény tánczrendezők ugyancsak izzadtak, hogy rendet tudjanak tartani s nagyon megérdemlik az elismerést.

A mészáros ifjuság gavallériáját jellemzi az is, hogy a hölgyeknek oly diszes tánczrendet osztottak, melynek értéke meghaladta a belépti díjat. Egyáltalában a mészáros ifjuság, gavallériában, figyelmességben, előzékenységben, nem áll hátrább, s nem hagyja magát megelőzteni senki által.

Természetesen derék dolog volna ha a megjelent nőkről, — ez által is hódolva a divatnak, egy teljes névsort lehetett volna összeállítani. Az ám! csakhogy olyan ripor

ter még nem született, a ki képes lett volna azt a rózsaszálkát úgy össze állítani, hogy abból ki ne maradjon egy két bimbó. Már pedig tudvalevő dolog, hogy a riportereknek az a leghalásosabb bűnök, ha kifelejtene valakit a névsorból. En nem is kísértettem meg a lehetetlent, de kijelentem, hogy aláírom azt a népdalt:

Van itt leány mint a csillag az égen
Szép is, jó is, mint a virág a réten.

Szép bizony valameányi! . . . de kár hogy én tölem is eltelt az az utolsó 23 év.

Kitűnő mulatság volt. A legnagyobb dícséret illeti a rendezőket, mert mulatott, tánczolt mindenki, azzal a fesztelon jó kedvvel, őszinte örömmel, mely az igazi magyaros mulatságot szokta jellemezni.

Es most azzal végzem referámat, hogy tisztelt rendezőség „h o g y v o l t“ (P)

Irodalom.

József főherczeg annyira népszerű Magyarországon, hogy az olvasó közönség mindig örömmel olvas róla egyetmást. És ilyen olvasni valóval bőségesen szolgál a „Magyar Génusz“ legutóbbi száma, mely a legnagyobb áldozattól sem riad vissza, egyik munkatársát küldötte el Fiuméba József főherczeghez, ki az újságíró szívesen elfogadta s így történt, hogy a főherczeg átengedte közlésre a „Magyar Génusz“ részére legújabb könyvének előszavát. Ezen közleményen kívül még számos cikk foglalkozik a főherczeggel s több alcuthi kép is eleve né teszi a lapot, mely ezuttal is fényes kiállításban és gazdag tartalommal jelent meg. A női közönséget főleg érdekelni fogja az e számban bemutatott athléta-bál tánczrendje, mely nyolcz sportképből áll, s nem kevésbé érdekelheti az a jellemrajz, melyet egyik előfizetőnk felkérésére annak arcképe után ad a szerkesztőség. A „Magyar Génusz“ ezután minden beküldött arcképről irat valamely szakértő orvostudóssal, vagy novellairóval egy-egy ilyen arczismét. Ezután minden számban lesz egy jellemrajz, melyet arcképről olvas le a lap egyik-másik vesébe látó munkatársa. — Az e heti szám tartalma különben következő: József főherczeg családja körében (czimkép). — József főherczeg legújabb művének előszava, írta József főherczeg. — József főherczeg Fiumében, írta Thewrewk István. — Az alcuthi kastély főbejárata (kép). — Az alcuthi fő (kép). — József főherczeg esztergályos műhelye (kép). — József főherczeg sajtókezü levele (kézirat). — József főherczeg a honvédség főparancsnoka. — József főherczeg mint szakács (írta Thewrewk István). — József főherczeg mint kertész. — „Nagy-mosás“ (Baditz Ottó festménye). — Újféltkor, költemény Gonda Dezsőtől (képpel). — „Franc“ elbeszélés, írta Neruda. — „Keletré“, költemény Makai Emiltől (képpel). — Az utolsó Dey, elbeszélés Borostyáni Nándortól (három képpel). — Az athléta-bál tánczrendje (nyolcz sportkép: „csárdás“, „keringő“, „tipegő“, „négyes“ sat.) — A mult hét: Udvari hírek; — zenei élet; — irodalom (A Kisfaludy-társaság ülése képpel). — Arcképtanulmányok I. (Egy női arcképpel). — Talányok; szerkesztői üzenetek; stb.

Karczagné Kopácsy Juliska tegnapelőtt vendégszerepelt Szegeden a „Madarász“-ban. Általános tetszés s elismerés kísérte játékát, amint azt a „Szegedi Híradó“ a következőkben regisztrálja: „A népszínház aranyos kedvű, bájos énekesnője, a zord, havas idő dacára zufoolt ház előtt csicsergett, pajkoskodott tegnap a szegedi színpadon a már oly sokszor előadott „Madarász“-ban. A negyedik Postás Milka gyönyörű játéka, kedves éneke, szinte premiere színezetet adott az utóbbi időben oly gyors egymásutánban színrekerülő operettnek. Természetesen, nem az operettet, hanem a vendégszereplő énekesnőt illette az érdeklődés, mely folyton fokozódó tetszés

mellett zajos tapsokban nyilvánult előadás közben is, fölvonás után pedig háromszor-négyszer a lámpák elé hívta a közönség a kedves divát, akinek különben szinpadra léptek az orchesterből két remek virágosokrot nyújtottak föl, az egyiknek piros selyem szalagján a következő aranybetűs fölirással: A szegedi hírlapírók Karczagné Kopácsy Juliskának. A másik csokor a közönség köréből került ki.

E. Kovács Gyula költeményei. E. Kovács Gyula tisztelettel kéri költeményes kötete t. ivtartóit, hogy a kezükél levő gyűjtőleveket hozzá (Kolozsvár, görögtemplom-utca 1. sz.) vagy Ajtai K. Albert nyomdájába mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

A milleniumi és az akadémia. Az akadémia történelmi bizottsága albizottságot küldött ki, mely az akadémia milleniumi kiadványának előkészítésével foglalkozik. Az illető szakemberekkel a tárgyalások már megkezdődtek s a bizottság által kidolgozott tervezetet az akadémia II-ik osztályának legközelebbi ülésén fogják tárgyalni. A bizottság által szerkesztendő mű az összes erre vonatkozó forrásokat magában fogja foglalni, korhű illusztrációkkal, melyek között a honfoglalás idején talált régészeti leletek is helyt fognak találni. A kiadványban általában a nyugati és keleti írók, kik e tárgyról írtak, fel lesznek véve.

Közgazdaság.

A dohánytermelés jövedelmezőségéről. Tartott előadást dr. Miklós Gyula orsz. képviselő az országos magyar gazdasági egyesület dohánytermelési szakosztályában. Szólt a dohánytermelés jövedelmezőségének emelése érdekében szükséges törvényhozási és társadalmi intézkedésekről. Előadásában a talaj és az azon termelhető fajták közti kimutatásról szólt és a tiszta fajta dohányminőség előállításának nehézségét említette föl. Indítványozta, hogy a magot a kincstár ingyen adja a termelők rendelkezésére. A sikeres dohánytermelés fölfeltételül a kellő minőségű és mennyiségű dohány plántáknak előállítását tartja. Kívánja a feles dohányosoknak megszüntetését és a dohánykertészeknek cselédekül való minősítését. Kimutatta a dohánybevéltásnál a mintacsomagítás és a kihányási osztályzat czélszerűségét és a termelőkre való hátrányosságát. Indítványozta, hogy a mintacsomagok az egyes termelők által állíttassanak egybe és a kincstár által fogadtassanak el. A kihányási osztály töröltessék el és a rossz dohány elvetése mellett, a részben használható dohány, a megfelelő magasabb osztályba soroztassék be. Végül polgári biztosoknak, szakértők és megbízható földbirtokosokat kíván alkalmazni. Tekintettel az idő előrehaladottságára elhatározta az ülés hogy az egyes fölvetett kérdések részletes megvitatását és a napirend tárgyainak megvitatását márczius elsején egybehívandó szakosztályi ülésre használhatja. Ugyanekkor gr. Desseffy Aurél elnök a dohányjüvedék központi igazgatóságának jelen levő főnökétől Graenzentstn min. tanácsostól megkérdezte, vajjon az osztrák jüvedék által beváltott 62% a magyar kincstár által beváltott 38%-ával szemben változatlanul fönmarad-e. A min. tanácsos a termelők megnyugtására ki nyilatkozta, hogy ez az arány nem a mennyiségre szól, hanem a terület szerint külön lesz megállapítva.

A zóna Németországban. A német birodalmi gyűlés egyik múlt heti ülésén szóba került a magyarországi zónatarifa, miután a képviselők egy része a zónatarifának Németországban való meghonosítását kérelmezte. A német kormány azonban, ugylátszik, nem sok rokonszenvvel viseltetik e terv iránt, mert Thielen miniszter a birodalmi vasutak költségvetésének tárgyalása alkalmával kijelentette, hogy az arutarifa reformja fontosabb mint a személytarifa-reform és ez utóbbi ke-

resztülvitele Németországban még nem lehetséges.

A kertészeti szokottatás szervezése. A földmivelésügyi miniszter arról értesítette a fővárost, hogy a budapesti vinczellér iskola helyébe egy országos pomológiai intézet fog állítani, mely egyszersmind kertészeti iskolául fog szolgálni és pedig ugy az alsóbb mint a felsőbb kiképzés czéljaira.

OSARNOK.

Megölt lélek.

— Elbeszélés. —

Vértesi Gyulától.

(Folytatás)

22.

S nem érzi mellében a szakgató fájdalmát, — nem az egész testét elöntő láz — bénító melegét — csak azt hogy a szive tele van csordultig szerelemmel — s csak azt érzi, mintha a boldogság terhét nem bírná, mintha az elfárasztaná, s lehúnyja szemét; s félálomban, félében úgy álmodzik tovább a boldogságról. Mikor délután a katonadoktor meglátogatta szó nélkül csóváltatta a fejét.

— Már megint felizgatták valamivel, ugy-e?

— Dehogya, doktor ur, sőt sokkal jobban érzem magam, mint eddig.

— Kedves nagysád, maga azt nem tudja, hogy jobban érzi-e magát vagy sem. Azt majd én mondom meg, hogy mikor érzi magát jobban. Mikor az embernek a láza 39 fokos, akkor nem érezheti magát jobban. Nem vigyáz magára egy cseppet sem. De persze ilyen a fiatalság. Még jó dolga van, boldog, addig játszik az életével az egészségével. Igazán, a nyomorult szegény emberek jobban megtudják becsülni az élet legnagyobb kincsét az egészséget.

— Ne boszankodjék doktor bácsi — vigyázok én magamra és higye el, hogy jobban vagyok.

— No hát vigyázzon is, mert én nem veszem a lelkemre, hogy egy ilyen szép fiatal asszony elpatkoljon — akármilyen nagy szükség is van az égben az angyalokra.

Mosolyogva köszönte meg a szép beteg az öreg ur bókját.

— Pedig azt mondják doktor bácsi, hogy inkább ördögök vagyunk, mint angyalok.

— No persze, persze, hogy az ördögből is van valami a szép asszonyokban...

A beteg szép asszony úgy érzi, hogy benne most nincs az ördögből semmi. Ugy érzi hogy ez a szerelem máris megtisztította a lelkét minden salaktól, minden szennyfől.

Tisztának, egészen tisztának érzi magát — méltónak az ábrándos ifju szerelmére, tiszta szívére.

Férje csak nagy ritkán néz be a betegszobába, s akkor is hideg udvariassággal tudakozódik hogyléte felől.

— Csak vigyázzon magára, szedje az orvosságot. Pá, pá...

S ő mosolyogva türi meggyaláztatása egész fájdalmát, mosolyogva gondol rá, hogy ez az ember úgy bánik vele mint valami hasznavehetetlen butorral, megsántult futó-lóval. Az átdörzsölt szerelmi jelenetek emléke se ébreszt a lelkében iránta egy csep szánalmat; egy piczi részvétet sem. Ugy tesz vele, mint a beteg szeretővel szoktak. Otthagyja.

Csak hogy a becsületes ember azt se hagyja ott. Hiszen ha egy hüség jó kutyája megbetegszik valakinek, azt is ápolja, gondozza. És ő nem volt-e ennek az embernek hü, jó kutyája, aki megtartotta esküjét, amit az oltár előtt fogadott, — s akit az cserébe kifosztott minden i luziójából s letépte ifjusága, szépsége legszebb virágát, könyörtelen, durva kezekkel hogy élvezze azok illatát egy perczig, egy óráig s azután eldobja.

Más hangulatban vérig sértette volna ez a bánásmód, most csak mosolygott rajta.

A jövő boldogsága előre vetette fényét s besugározta a bec telenségét is.

Azt is tudta Irma, hogy hová siet férjeura mikor töle eltávozik. Nem azért voltak neki önzetlen jó barátnei, hogy azt be ne sugják.
(Folyt. köv.)

Debreczeni piacz.

Gabona és élelmiczikkek.

Febr. 16. heti vásár.

Buza egy métermázsa 10.30.-10.40.—10.50 frt. Kétszeres 8.80.—8.90.—9.00 frt. Rozs 8.80.—8.90.—9.00 frt. Arpa 5.20.—5.30.—5.40 frt. Zab 5.80.—5.90 6.00 frt. Tengeri 4.90.—5.05—5.10 frt. Köles 5.50 frt. Rizs 22 frt.

Liszt egy méter mázsa legüomabb 17 frt. 60 kr. zsemlye liszt 17 frt. — kr. fehér kenyér liszt 16 frt 40 kr. barna kenyér liszt 14 frt. 20 kr.

Buza dara egy métermázsa 18 frt. 20 kr. Arpakása egy métermázsa 18 frt — kr. Borsó szépségi egy métermázsa 20 frt — kr. Lenese szépségi egy m m. 22 frt... kr. Bab (paszuly) fehér egy m. m. 8 frt. 50 kr. Köles kása egy m. m 10 frt — kr., Burgonya egy zsák 1 frt 30 kr. egy m. m. 2 frt 60 kr.

Szappan egy kilogramm. 28 kr, Fagyonyers egy kg. 22 kr: tisztított 40 kr.

Háj egy m. m. 48—50 frt. Szalonna egy m. m. 41—43 frt. Disznózsír egy kilogramm —60 kr. Czukor egy kilogramm — 48 kr. Marhabús 1 kgr 46. 50, 52 kr. Borjúhús 50—60 kr. Sertés hús 40—48 kr.

Sertésvásár.

Febr. 15. heti vásár.

Hizlalnivaló sertés. Magyar első rendű páronként egy évesig 12—18 frt. Magyar másod rendű másfél éves 20—30 frt. Harmad rendű két évesig 35—45 frt. Oreg sovány 45—60 frt.

Nevelnivaló: 4—11 hónapos.

Felhajtás — db. Eladatott — db. Az üzletirányzat élénk.

Hizottsertés 40—45 kr. Felhajtott az egész vásárra 3450, db. Eladatott 2102 db.

Üzletirányzat élénk.

Szarvasmarha és lóvásár.

Febr. 16. heti vásár.

Felhajtott ló 675 db. szarvasmarha 1300 db. Eladatott ló 405 db. szarvasmarha 580 db. — Az árak voltak: hizott ökör 250—400 frt. hizott tehén 150—240 frt. I. rendű jármos ökör 420—500 frt. II. rendű jármos ökör 300—350 frt. III. rendű jármos ökör 200—250 frt. Fajós tehén borjuval 190—320 frt. borju nélkül 60—160 frt.

Negyedfű tinó 200—360 frt. Harmadfű tinó 200—250 frt. Rugott bornyu 60—190 frt.

Az árak mindezeknél páronként rten-dök. — Egy darab bika 120—200 frt. Egy darab jó igás ló 150—200. Magyar juh páronként —, üri bika, —, anyabika — frt. Felhajtás — db. Eladatott — db.

Napszámárak.

Febr. 16.

Egy férfi ellátással . . . — frt 40 kr
" " ellátás nélkül . . . — " 60 "
Egy nő ellátással . . . — " 25 "
" " ellátás nélkül . . . — " 40 "
Egy gyermek ellátással . . . 15 "
" " ellátás nélkül . . . 25 "

Egy méter öl tűzifa fölvgása 2 frt. — kr. egy méter öl (4 köb. méter) beszállítása 1 frt. — kr.

Négy köbméter tölgyfa 12 frt.

" " nyárfa 7 frt.

GAZDASÁGI, KONYHAKERTI- és VIRÁG-

MAGVAK

legjobb bevásárlási forrása

HALDEK IGNÁCZ**magkereskedése**

alapított 1877.

BUDAPEST, Károly-körút 9. szám,

alapított 1877.

mert:

1. ezen magkereskedés a m. királyi állami magvizsgáló állomással kötött szerződés értelmében köteles valamennyi magvait a nevezett állomás által megvizsgáltatni és csak a jónak talált magvakat van jogosítva áruba bocsátani; megbízhatósága tehát kétségtelen.

2. Az utóbbi időben a magkereskedések egymással mintegy versenyre keltek, az árjegyzékek minél diszesebb kiállításában, melyeknek roppant költségeit természetesen a fogyasztó közönség fizeti meg; Haldek magkereskedése azonban ezen versenyből magát kizárta, csak egyszerű árjegyzékeket bocsát ki, és ezeket is csak kívánatra küldi el, mi által tetemes összeget takarít meg, mely megtakarítást az árak leszállítására használja fel úgy, hogy daczára a legkitűnőbb minőségnek, nála a

gazdasági magvak 5-10%-al,
konyhakerti- és virágmagvak 10-20%-al
olcsóbban kaphatók mint bármely más magkereskedésben.



854-990

1892.

Hirdetés.

Debreczenben a Péterfia utcán honvéd laktanya építése céljából kisajátítandó házas telkek és libakerti földek kisajátítása ügyében az 1881 évi 16. t. cz. értelmében megalkotott bizottság hivatalos eljárását 1892 február 25-én d. u. 3 órakor a városháza nagytanács termében fogja megtartani.

Miről érdekeltek annak megemlítése mellett értesítetnek hogy a kisajátítási tervezet és összeírás a városi mérnök-hivatal helyiségében van közszemlére kitéve és hogy a meg nem jelenő érdekeltek ügyében meg nem jelenésük daczára is határozat fog hozatni.

Kelt Debreczen 1892. febr. hó 15.

A városi tanács.

M e g h i v á s

az „István” gőzmalom társulatnak

1892. M á r c z i u s 6-án,

délelőtt 10 órakor,

a városháza nagytanácstermében

tartandó

ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság által előterjesztett 1891-ik év II-ik félévi mérleg az arra vonatkozó igazgatósági jelentéssel.
2. A felügyelő bizottság jelentése a mérleg megvizsgálásáról.
3. A mérleg helybenhagyása, a felmentvény megadása, az egész 1891-ik évi tiszta nyereség feletti intézkedés és javasolt osztalék megállapítása.
4. Az alapszabályok részleges módosítása.
5. A sorrend szerint két kilépő, továbbá két leköszönt, és egy elhált igazgatósági tag helyének választás utjáni betöltése.

Felhivatnak azon t. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni a szavazati jogukat gyakorolni kívánják, hogy igazoló jegyeiket — az alapszabály 28-cikkje értelmében márczius 4 és 5-én d. e. 10-12 óráig d. u. 2-4 óráig a társulat Czegléd utcai irodájában átvenni ne terheltesse; hol egyszersmind a mérleg és a nyereség és veszteség számla február 28-tól kezdve megtekinthető.

Az igazgatóság.

Uj posztóraktár!

Tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy

az egész országban

oly nagy hírnévnek örvendő

BRASSÓI**GYAPJUPOSZTÓKBÓL**

a közelgő tavaszi idényre

nagy választéku

raktárt rendeztünk be

s azokat a valódi tiszta gyapju minőségben

igen olcsón árusítjuk el.

Szabó Lajos fia

Debreczen, Rózsatér.

Mintákat kívánatra készséggel küldünk.

Nines többé köhögés.

Mell és tüdőbaj ellen.

Dr. med. FÁYKIS

Szepsi kárpáli növénykivonata

Egy üveg ára használati utasítással 75 kr. CZUKORKA 1 dobozzal

35 kr 1 csomag 20 kr. THEA Egy csomaggal 50 kr. kis 25 kr.

Tizenöt év óta legjobb eredményel használtak köhögés re-

ketség, katarrhus, hőkhu-

rut, náthaláz (influenza), szük-

mellűség, tüdőgyulladás stb.

ellen. Eredetiben kapható Fáykiss

József „nagy Kristóf”-hoz cím-

zett gyógyszerárúháza Budapes-

ten továbbá Török Józsefnél, király u. 12. Debre-

czenben: Dr. Rotschnek Emil — Tamásy Béla

gyógyszerész uraknál.

Postai megrendelések azonnal eszközöltetnek.

Bor-kivonat.

Kitűnő egészséges bor azonnali elkészítésére, mely a valódi természetes bortól nem különböztethető meg, ajánlom ezen elősmert különlegességet.

2 kiló ára (elég 100 liter bornak) 5 irt 50 kr. Vény ingyen hozzácsomagoltatik. Legjobb sikerért és egészséges készítményért kezeskedem.

Spiritus-megtakarítása

elérhető felülmulhatlan pálinka erősítő. essenciával; ez a italnak kellemes, izlésees zamatot kölcsönöz és csak nálam kapható

1 kiló 3 irt 50 kr. (600-1000 literre,) használati utasítással együtt.

Ezeken kívül ajánlok mindenféle essenciát, rum, cognac, finom liqueurök stb. hez felülmulhatatlan jószágban. Vények ingyen hozzácsomagoltatnak. Arlapok bérmentve.

Karl Philipp Pollák.

Essenen Specialitäten-Fabrik in Prag.

Szerény képviselők kerestetnek.

KÖNYVNYOMDA.

KÖNYVKÖTÉSZEZET.

A „DEBRECZENI ELLENŐR“

legújabb és legdivatosabb betűkkel gazdagon felszereltt
s 3 gyorsajtóval berendezett

➔ **LEGNAGYOBB** ➔

KÖNYVNYOMDÁJA

Debreczenben, Széchenyi-utca Simon-ház.

Ajánlkozik mindennemű

nyomdai munka gyors és diszes kiállítására.

➔ Községi és gyámi rovfos ívek, ➔

hivatalos nyomtatványok minden alakban.

Ügyvédi és kereskedelmi nyomtatványok,
falragaszok, körlevelek, gyászjelentések,
LEVÉLFEJEK és LEVÉLBORITÉKOK.

Báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek
➔ a legjutányosabb áron ➔
állíttatnak ki.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

KÖNYVKÖTÉSZEZETÜNKBEN

mindenféle diszes és egyszerű munkák
gyorsan és jutányos áron elkészíttetnek.